

Minister Energii

BM-WPR.0510.242.2026.MK

Warszawa, 18.09.2026

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Kancelaria Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację posta Andrzeja Kryja nr 18600 w sprawie *trudnej i stale pogarszającej się sytuacji polskiego hutnictwa spowodowanej wysokimi cenami energii i napływem taniej stali spoza Unii Europejskiej oraz zagrożeniami jakie niesie wprowadzony przez rząd Ukrainy zakaz wywozu złomu stalowego*, poniżej przedstawiam odpowiedź przygotowaną w porozumieniu z Ministrem Rozwoju i Technologii, Ministrem Aktywów Państwowych oraz Ministrem Klimatu i Środowiska.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej dostrzega znaczenie sektora hutniczego dla polskiej gospodarki oraz wyzwania, z jakimi mierzą się krajowi producenci stali. W celu przeciwdziałania problemom występującym w branży Polska aktywnie współkształtowała nowy mechanizm ochronny w sektorze stali i aluminium zmierzający do ograniczenia negatywnych skutków globalnej nadpodaży tych produktów, angażując się w dialog z branżą. Istnieją jednak wyzwania, które mają odmienny charakter. Wśród nich istotnym problemem jest decyzja Rządu Ukrainy z dnia 31 grudnia 2025 r., obowiązująca od dnia 1 stycznia 2026 r., wprowadzająca zerowe kontyngenty taryfowe na eksport złomu stalowego (kod CN 7204), co w praktyce oznacza faktyczny zakaz eksportu tego surowca.

Jeszcze przed wejściem w życie ukraińskich ograniczeń, w dniu 18 grudnia 2025 r., Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii skierował do właściwego wiceministra gospodarki Ukrainy pismo, w którym zwrócił się o odstąpienie od planowanych działań uniemożliwiających eksport złomu żelaznego z Ukrainy. Temat był również wielokrotnie podnoszony podczas kontaktów dwustronnych z przedstawicielami władz Ukrainy, zarówno na szczeblu administracji rządowej, jak i podczas spotkań z udziałem przedstawicieli przemysłu hutniczego obu państw. W trakcie tych rozmów strona polska wskazywała na negatywne skutki wprowadzonych ograniczeń dla konkurencyjności polskiego i europejskiego przemysłu stalowego oraz podkreślała, że działania te pozostają w sprzeczności z ideą pogłębiania integracji gospodarczej Ukrainy z Unią Europejską. Dodatkowo należy podkreślić, że Komisja Europejska zna zagadnienie i analizuje zgodność zastosowanych przez Ukrainę środków z Umową o pogłębionej i kompleksowej strefie wolnego handlu (DCFTA).

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej będzie nadal konsekwentnie zabiegał o zniesienie ukraińskich ograniczeń eksportowych na złom w kontaktach zarówno dwustronnych jak i na forum Komisji Europejskiej. Ministerstwo Rozwoju i Technologii pozostaje także w stałym kontakcie z przedstawicielami krajowego przemysłu hutniczego i będzie kontynuowało działania zmierzające do zapewnienia polskim przedsiębiorstwom możliwie stabilnych warunków funkcjonowania oraz eliminowania barier handlowych negatywnie wpływających na konkurencyjność sektora.

Dotychczasowe rozmowy pozwoliły na bezpośrednią wymianę stanowisk i stworzyły podstawę do kontynuowania dialogu. Należy jednak pamiętać, że decyzja o utrzymaniu bądź zniesieniu ograniczeń, pozostaje suwerenną decyzją władz Ukrainy. Dotychczas strona ukraińska uzasadniała zastosowane środki koniecznością zabezpieczenia krajowej bazy surowcowej oraz potrzebami wynikającymi z sytuacji związanej z trwającą agresją Federacji Rosyjskiej.

Ponadto jeszcze w Ministerstwie Przemysłu został powołany Zespół do spraw opracowania rozwiązań mających na celu poprawę funkcjonowania branży hutniczej (dalej: Zespół). Problem zapewnienia dostępu sektora hutniczego do strategicznych surowców, w tym złomu stalowego, został uwzględniony w opracowanych przez niego „Rekomendacjach dla zrównoważonego rozwoju przemysłu stalowego w Polsce”. Zespół pełnił funkcję koordynacyjną, analityczną i opiniotwórczą, stanowiąc forum wymiany informacji pomiędzy administracją publiczną a interesariuszami sektora hutniczego, w tym przedstawicielami branży hutniczej oraz branż powiązanych, w szczególności odlewniczej, kuźniczej i koksowniczej. Dokument ma charakter analityczno-rekomendacyjny i nie przesądza o zakresie ani sposobie realizacji poszczególnych działań, wskazując jedynie postulowane kierunki działań na poziomie krajowym i unijnym.

Dodatkowo w kompetencjach Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska (dalej: GIOŚ), podlegającego Ministrowi Klimatu i Środowiska, pozostaje kwestia transgranicznego przemieszczania odpadów. Kompetencje te są wykonywane na podstawie i w granicach prawa. W tym przypadku są to Konwencja bazylejska¹, rozporządzenie 2024/1157² i ustawa o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów³.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra

Marian Zmarzły
Podsekretarz stanu
18.09.2026

Do wiadomości:

- 1) Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
- 2) Ministerstwo Rozwoju i Technologii;
- 3) Ministerstwo Klimatu i Środowiska
- 4) Ministerstwo Aktywów Państwowych

¹ Konwencja bazylejska o kontroli transgranicznego przemieszczania i usuwania odpadów niebezpiecznych (Dz.U. z 1995 nr 19 poz. 88).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1157 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie przemieszczania odpadów, zmiany rozporządzeń (UE) nr 1257/2013 i (UE) 2020/1056 oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1013/2006 (Dz.U.UE.L.2024.1157).

³ Ustawa z dnia 29 czerwca 2007 r. o międzynarodowym przemieszczaniu odpadów (Dz.U. z 2024 poz. 746)